

[illegible]

قش را در زینبیا روشن نمیکرد حجاب بالکسر برده و بجای روان شدن و گذشتن نفس با بضم و نشاندیم
 را بجای حجاب بالفتح باز داشتی و پوشیدن و کم کردن حصه داشت با محم کردن داشت از حصه و بقیاتی
 بر دایم حجاب حجاب باز دارنده و بر دایم و پوشیده چیزی حجاب حج و حجاب است که آنها را
 حدیث بالفتح هر مانع کردن و بقیاتی بر آمدن پشت و فرورفتن سینه و شکم و پوشیدن یک زمین بلند و است
 و بلند شدن آب و نشانی چیزی که بر پوست ظاهر شود و گاهی است حجاب بالفتح کارزار و نام مردی و شخصی جنگ
 و بقیاتی جنگیدن و رفتن مال کسی و کوفه خراب حجاب بالکسر گروه مردم و باره از هر چیز و سلاح
 بدان و نوبت آب اضراب جمع و نیز اضراب جمعی از کفار که متفق شده بکشتن حضرت رسالت آمده
 بودند و بالفتح رسیدن چیزی یکس و سخت شدن و در گذشتن چیزی بر کسی و فتنه در امور و اضراب الرحل
 و کوفه و بداران او که متفق بنهنگدایم اضراب واقع قوم نوع عمار و غنود و غیر آن که حق تعالی را
 بداند که حجاب بالفتح شمریدن و بس بالکسر نیز با و ز کفار و برین تقدیر جمع است بالکسر و بقیاتی
 شده و اندک آن و شمر چیزی و جز که مردار روی لب و مخزن بداران با از روی مال و درین فتنه و بقیاتی
 بکون بسین نیز آمده حجاب بالکسر و لغم نمودن و شمار و بسین نموده حسیب نموده و انتقام نموده و بسین
 حجاب بالفتح جنگ و زره انداختن و رفتن در زینب و فرورفتن و نیزم انداختن و انداختن و بقیاتی
 و حصه بر آوردن و نیزم و انچه بدان آتش افروزند و انچه در آتش اندازند و بر آتشی زه گمان و بقیاتی
 خبری که گفته بر بنیاد از سر حجاب باد و خف که خاک و سنگ زره بردارد و آبی که بر زره بکشد
 حجاب بالکسر و لغم اوزان و با بقیاتی و بقیاتی و بلند کردن آتش و انداختن و نیزم بران و بالکسر گروه
 و بقیاتی و نیزم بر در آتش اندازند و افروخته شود حجاب بالفتح و نیزم جمع کردن و برای کسی و نیزم آوردن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و تحفظ نماید و حکایت با لکسر سخن نقل کردن و مانند سخن حقیقت زنی که زن خود را بنده بجای حکم بقیم
 برد یعنی و جامه که کترو داشته باشد با از او و در او و آنها از او و در او را حله بنده و با لکسر و بی که بی اب فرود آید
 و نوع خود را ندانند و چند خانه و از و مجلس و مجلس شدن که مردم و نام شهرت و در بیت و با لکسر و محذور و بی
 نزار که از آن س از نو و موصیبت هم و حلقه آنش جهت قصدا بخیر و بد بخت یک بنده حله با لکسر و بی
 و با لکسر و بی که جهت دو اندیدن از هم صاحب کنند و صاحب کنند و بی که در آن است و بی که بی که بی که
 جمع حجاب حلیه با لکسر و بی که از جو ابر و نقره و طلا و مانند آن س از نو و با لکسر و بی که صورت و صفی
 حلقه حلقه زره و طاق که خالی کرده باشند از چیزی و دایع سوراخ بری حوض آب و دایع مردم و حلقه در و بی که
 سر زایشان جمع حلقه با لکسر و بی که حلقه بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 و کمری سکه در پوست کوسبندی افتد حلیت با لکسر و بی که زره و آن صغ درخت انجیر و بی که بی که بی که
 جیم و ذال و بی که و حلقه با لکسر و بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 و با لکسر و بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 خود کنند و بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 مغرب که افتاب در وقت غروب بنده از آنکه که در ای فر و میرود و حلقه با لکسر و بی که بی که بی که بی که بی که
 و دیوان ابو نام که بی که از آنی و بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 و هر چه علق در حلقه با لکسر و بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 و بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که
 تر از آن که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که بی که

اندک سال حدت با کسر اندک پیش دادن آن قهر و اف نه خواند و مردی را سخن و بد بفتح بفتح برآمده و بفتح بفتح بد و ضرت را
 و بعد از آن حرث با بفتح کاشتن و مصلح آوردن زمین و جمع کردن مال و کسب کردن و چهار زن کردن و او خوش
 افتش و موافقت بر لبست و راندن آن چنانکه لایق شود و دانشمند شدن و حبس کردن چیزی در کف و راهی
 که با مال گزیده باشد حرث بزرگ و جمع کننده چیزی بخورد زنده و نام خفست حرث با بفتح سراج گزیده کان
 که در آن زده کنند و اکثری که هنوز می نهند آشفته باشند و با بفتح و نشند بر ابرو از حرث با بفتح و اکثر که در
 سو کنند و میل کردن از خج با مل و کس آن حانت گزیده باشند و حیث با بفتح کاید است که برای مکان وضع
 کردند و من حیث معنی از خج و از بجهت **حاج** جمع حاجت و بدت بدیم جمع کننده و جمع حاجت
 چون روم جمع رومی است حج با بفتح و نشند بدیم آنک کردن بخیر و بجهت غایت شدن بر کس و قصد طواف
 کردن به نسبت عبادت و بجای آمدن آوردن آن و بسیار آمد و رفت کردن بدین کس و میل بجا رفتن و در آن
 حج با کسر حجت آوردن بر یکد که با بفتح و اکثر کنند و در سخن آن ابرو و با بفتح و نشند بدیم بد حجت او زنده و
 ظاهر شد و او را حج بن برکت نفی گویند و با بفتح جمع کنند کان جمع حج و حجاج بنشد بدیم جمع کنند کان
 حج یعنی رانی که گزیده باشند و با بفتح و اکثر حجته جمع با بفتح بار کجا و به برشت سخت بستن و نیز و حرال
 بکس انداختن و کس تحت کردن و با کسر بار و محض زنان و بفتح تین حفظ و خزینه بادام که تار باشد
 حج با کسر گناه و کوشش مای و مده گزشت از کس نگاری و بفتح تین تنگ و تنگ شدن و کس و نشند مای و
 دراز و بیک و چهار چوب با هم بسته کرده بروی تن و ضمیر باشند و چشم و حرام شدن چیزی و بجای تنگ
 و بد بفتح بکس برانند آمده جمع با بفتح بنه از تخم جدا کردن و بر کردن و رفتن و نان را کرد و پس کردن و در کردن
 خروس باها را حلیج بنه که از تخم جدا کرده باشند و بجهت محلیج حلیج با بفتح و نشند با لام بنه از تخم

جدا کنند و نقد حسین بن منصور ریفی میگوید که آنرا لطف میبفت حج با نفق میل دادن و نابیدن رجب را و
 ساکن شدن و بهمان کردن و مسرت نمودن و پیچیده گفتن سخن را و با نفق اصل چیزی و دل میان هر چیز حج با نفق
 سلسله و محتاج و نیازمند شدن حیم مع الدال حقه با نفق مقیم شدن بجای و بهجتی که از این منقطع نشود
 و جبر او در اصل چیزی و نفق اول و کسرت آن در اصل و اصل هر چیز حد با نفق و نشاندن حال میان دو چیز و نه
 و کسرت چیزی و تنگی مردم و باز دارنده و باز داشتن و اندازه کردن و اندازه کرده و کسرت و
 خود را بیک کردن گناه یک زنده و در گناه ننگ و حرام کردن و جدا کردن چیزی از چیزی حدی که در حد است
 چیزی بایز و حاکم است و کسرت در نام ایشانند و جامه ماتم بپوشیدن و جمع حدی که برآمده و با نفق و نشاندن
 در بان و زندان بان و اینک حرد و نفق اینک کردن و باز در سخن و غضب کردن و بدین نفق نیز آمده
 و یکسره باره از گناهان و نفق و در دلت که در دست و پای شتر بهم میرسد و خشک میکرد و در اعصاب
 بواسطه زانو بند در آن شدن زره بر مرد چنانکه قادر نشود بر راه رفتن حرد و با نفق دور شدن و تنها ماندن
 کردن حرد دور و تنها و مایه بدید حد و نفق بدید خدای حسود با نفق بدید خدای حسود و تنها کردن نفق
 و نفیست کسی که از اکل شدن از آن و با نفق بدید خدای حسود با نفق خرام آوردن و باری دادن و جمع
 برای کاری و تمام بر آمدن گشت حد و با نفق در دلت حد با نفق در دودن و نفق کسی که خشک شده
 و سخت ناخشن و سوس و استوار و محکم کردن در مسرت زره و نفق و جمع و جز آن سخت و کسرت است
 و یکبار که خشک پسند حد در دیده شدن حد با نفق بخند و شتاب نمودن و تنها بکردن و
 بودن در کاری و نفق باریان و خدای تنگ ران حج خدای حد با نفق با کسرت و با نفق کسرت در دل
 که خشن و بدین نفق یکسره برآمده و منظر فرصت کسرت کردن و بنابر بدید باریان و برین بدید

[illegible]

و در حکم باد که برود و از وی آفتاب و آتش حریر جامه از پیش می و بر در گم شده از غیبت و حریر
 حذر با بقیع اندازد و دل و تخمین نمودن گفت و میوه را و ترش شدن شیر و تراب حذر شیر و نیکو شدن
 و در وی ترش حذر با بقیع مانده کردن و بر بند و اشک را کردن و پوشت از شخ جدار کردن و راندن شتر
 جنم ماند نمود و جداروب خانه کردن و فوس خوردن و نفیختن افوس خوردن صورت با بقم ماند
 شدن و غر و ماندن و خبر شدن چشم از دیدن و اشک ماندن حسیه افوس و در بقم خوردن و
 ماند مانده حاسر بر بند و اشک خورد در زده و پیر در جنگ نماند بماند حشر با بقیع نشان و بار یک کوشش
 بار یک و بر غیر که بار یک بند و لطف و بار یک شدن کوشش شور و بار یک کردن نوک بتو و شور
 جز آن و کرد کردن و بر انگشتی و راندن و هلاک کردن سال قحط ستور و مال مردم را حاشی که
 از نامهای پیغمبر صلی الله علیه و آله حشر با بقیع تنگ رفتن بر کس و باز داشتن از سفر و بیرون و کرد رفتن
 کس و با لکن شدن شتر را و با بقم بستن شدن شک و نفیختن شدن دل شدن و بستن شدن در سخن گفتن
 و خواندن و در خواندن از چیزی و بخیل بودن حشر تنگ دل و بخیل و بر بار و هر چیزی که با بقم شود
 و پیر و باد شده و زدن و مجلس و راه آب و صف مردم و جزان و روی زمین و جوهر شتر نادر و
 آن و کرم در عرب حشر با بقیع نکراده که سوراخ بنشین تنگ بند و مردی که با وجود مردی میل
 بزن نماند و تنگدل و بخیل حشر با لکن قلع و حصار کردن کس در جنگ و بانس که در زدن
 شتر نماند حشر با بقم حاضر شدن و حاضران و با بقیع نام شتر بی بین و کرم و قید و حشر
 با بقیع و لکن بقم شدن و با بقم در دلت که شتر را پیدا می نمود و با لکن شتر آن نیکو و با بقیع و کسر را
 نام نکرده البت حاشی بقم و قید و بقم حشر با بقیع و کسر حشر با بقیع و کسر حشر با بقیع و کسر حشر با بقیع

وضع دوم خط با بقیع حرام کردن چیزی را و باز داشتن از چیزی و بصر کردن چیزی و بقیع زنی کردن و ولد کردن
و بنا نهادن بن دندان و پاک کردن و صباست با زن و افتادن دندان استخوان کوچک را و بقیع خاکی که
از زمین کنند بیرون آید و چاه فراخ و زردی که بر بوی دندان آید و بدین دو معنی سکون و سطر نیز آمده جفر
گویند باشد و حافس هم شود و گشته چاه و جزان حفر با بقیع خور کردن حفر خور و نور و حفر با بقیع ستم
کردن و بدین کار کردن و روشن کردن که با غسل ایمنه طفل را خوراند و کاسه خور و دو جزان که بدین معنی
بهم نیز آمده و بقیع غنم که نگاه دارند تا وقت کرانی بفر و نشاند و بجا کردن و سر خور شدن و با بقیع
خار با کسر خور و نامردی از خا و کافرنده بود و هر که کافرنش او را بکشتن و ذلحی را سود می خور و آن
حضرت رسیده دعوی نبوت کرده بود و با بقیع وقت بدیمیم خورنده و هم با بقیع چیزی می سرخ می جمع
و بقیعین ناگوار شدن سوز از خور و جزان و دوال پیراستن و بویست باز گردانیدن کوسید
و بقیع اول و فتح خانه نمهندی هم با کسر و سکون میم و فتح یا فید است از قبیل سبا و با بقیع
و کسر میم جمع خور و دوال بند زین خور با بقیع بازگشتن و کمر شدن و باز کردن و ستار و جزان
شدن و غریب چیزی و با بقیع ملوک و نفق و وسید و وسید چنان بیج احوار و حورا
در فارس مفروست و با بقیع و بقیع میسید شدن چیزی و غم سید و وسید بود چشم
و مدور بودن کاسه چشم ما غم سید بود و چشم چنانکه چشم است و بویست که با کسر
سید کنند حیدر با بقیع شیر درنده و لقب امیر المومنین بن ابیطالب علیه السلام و هم
حاکم سرگشته و لاغری و کرب و موضوعیت که در اینجا منتهی نام حسین و آیه است حضرت
حیره با بقیع سرگشته شدن جامع التراء حیر با بقیع دور کردن و باز داشتن و در

دو جزو را مدن و ثن ندن شمر و سبب زین در دو بای و میان او تا علیج زخم ثبت آورده شود بلکه اگر الفم اصل و
 خرفتن نزدیک و کنار و جانب و بفتحی کلهر بدن و بیاریت که در روده میشود حتی زباله کلهر و بدین
 و طایفه و شهادی در که میان زمین بخند و غرور واقع شده و در سینه که بیجای و کمتر شتر بندند تا علیج زخم
 آورده شود و هر ریه که در جبهه را بدان بالابندند حرز با کعبه ای رستور و قنویز و با بفتح لک بدین شستن
 و بسیار شدن و برین کاری که و بفتحی چیزی که بر کرد بندند و از خطر نیز بگویند و در کمان تراشیده
 که طفلان بدان بازی کنند و حرز حرز جبهی بیک رستور حرز این شتر اند که از زلف ست نتوان فروخت
 حرز با بفتح و تشدید را بر بدن و اندازه کردن و افزون شدن در ظرف و گرم و وقت و هنگام و مرد
 ملام حرز این لک نهایت کردن در کاری و در دو مور نش دل از خشم و حران و صحرای بدین بفتح و
 قنید بر این آمده حفر با بفتح خلدن چیزی از سبب و نیزه زدن و راندن و ثن بکردن و کار
 و بیست کردن با زن و بفتحی نهایت و هنگام و در رسیدن چیزی را حرز با بفتح نیزه شدن و
 کردن شراب و کینه و حران و نیز کردن چیزی حرز با بفتح فرام آوردن و جمع کردن چیزی با بفتح نرم
 و نرم رفتن و نام چند موضع جبهه با بفتح سخت راندن و آهسته اندن و با بفتح و تشدید یا یا یا یا
 کرانه هر چیز و مکان و تخفیف یا و سکون آن نیز آمده احیای جمع حای جمع السی حسی با بفتح باز
 و شستن و در بر شدن و کوه عظیم و موضعیت و بالک سفا به و سنگ با جوب که بر یکد رتب نند که بخت
 جمع شدن آب ناستور بخورد حاکس با بفتح کمان بردن و تخمین کردن و بکمان سخن گفتن و زود
 در با بفتح چیزی و به راه بر این رفتن و کار در رسیدن شتر زدن و پای ل کردن و ثن ب رفتن و اند
 که را و نیز زدن و بفتحی نام قومیت که در حد سیمان علی السهم بودند حرس با بفتح لک بهانه کردن

همچنین حواسه بآنکه در در بدن و بفتحی نگاه بان درگاه در زمانه دراز حواس با نفی و نشو در باجم
 حواس پس با حسن با بفتح و نشو در پس کنش و حید کردن و اتش یج به گردانیدن و وضی سر کبابه را و
 کونش بر اتش انداختن تا بخت نشو در و اتش بر بالای کج کس کردن و از جم بر کنیدن و در بدن سوزش نه
 واقف ندن کرد و خاک اندان بن نه سوز رخا و کنش سر مایع را و بآنکه تران تن واکه نشو در و در فتن
 و تنگد ساعودن بر کس و حرکت کردن و او از نرم کردن و بختیدن و ملان شدن و بقیان کردن بجزی و در
 که زنا ز ابدال و وضع حل حادث شود و سر کبابه را بهوز و جزی و او از نرم و بختیده اند و حس حس
 با بفتح و نشو در پس تنیک در باینده حواس به نشو در پس قوتهای در یافت جمع حواسه و ان سنج و در
 و نشو در ذوق و لمس حواس الارض سر و نو ترک و باد و بلع و سوز چرند و حس با بفتح عهد و پیمان و
 بزوک ز مردم و چهار نیز از قی روی که در زیر با بدن بر نشو در اندازند و حکیم طبر کز بر نشو در
 فاخر افکند و بختی بختی نیز آمده و بفتح اول و کسر نه در بر و حریص و بختی بودن موضوع
 زیر با بدن از نشو در مخالف بر تنک نشو در حس بختی سخت و محکم بودن در در پس و در بر بدن در
 و بفتح اول و کسر نه در بر در جنگ و دهنش در در پس و محسن حس بختی ثابت بودن و
 در میان مو کز از روی شجاعت و بختی بر هر که ان حواس با بفتح کرد سوزنن در شب طلب چیز
 مرادف حبس بحیم چنانکه کونش حس با بفتح در استیض و خرمای که بر و غش و نیز در اندازند و بر نشو در
 از ان دور کنند **حای مع العین** حاسن باکی و دوری از عیب و بی و حاسن عیب معنی باکی و حای
 حس و حسنه بختی که روی از پس ان حسیش با نفی و فحی با لکن با نام شخصی است حس سحر
 شکر کردن و خراشیدن و بر غله ندیدن و بر انیکش کنش بر جزی و بختی و نشو در نشو در

و بفتح اول و نثره که گشت بخواند از سر سنگ و جزان از نی هزاره و اگر کدن و تسبیح الی بنی حاتم حسن با بفتح
و نثره بنی افزونی التی و علف و ادن سوز را و کیه و و رو بگردن و خشک شدن بجز در شکم و منقل شدن
دست و درخت خرمای کوزه که او را آب نرسیده باشد و با بفتح بجز در شکم و خشک شود و میرد و بستان و
فقدی حاجب بر آن شد و بدین معنی بفتح و کسر نرسیده و خشک و کوبش طلحه و دو موضع برین مدینه بنی
کیا خشک حشش با بفتح را ندن و روان شدن و گردیدن سیل از هر چه سبکی و جمع شدن مردم و در بار
خوش رفتن آب و با کسر رو کدان و خانه بسیار و کوب و چیز کهنه و سوده و طوفان و متاع کهنه خانه
حشش با بفتح بخشم آوردن گشت و خشم کردن و بفتحی و در بستان ساق حشش با بفتح که اگر
صبر در آمدن تا بدامگاه آید و باب کرد و آوردن سوز را حشش با بفتح نرسیدن و کسر شدن و خشک
جامع الصحاح حشش با بفتح شکافتن و با کسر سخت از رو مندا شدن حشش با بفتح و نثره
صادق بناب رفتن و سخت دویدن و نردن و با بفتح اب و کوب و لغوان حصص با بفتح نرسیدن
و نرسیدن حشش با بفتح جمع کردن و در میدان و چیزی از دست انداختن و زینبیل جبریل و کعبه
در نره و ابو حشش گفت امیر المومنین عمر رضی الله عنه که حضرت پیغمبر بدان گشت او را
میخواندند و بفتحی تخم کنار و جزان حصص با کسر نام شد است و با بفتح فرو نشستن اما
جرات و ساکن شدن از جوهر از حشش و بر آوردن خاک از چشم و بفتحی حصص با کسر و
و نثره نیم مفقود و مکره و خود حصص با بفتح و خوشی و تنگ کردن میان و بفتح و نیم اما
و کونه چشم این تنگ بنده جمع احوش و بفتحی تنگ شدن کونه چشم بر بخت و کونه
از راه و مع حصص به در فصل با کثرت جامع الصحاح حشش بفتحی صیدن و او را

انسان و افادن

[illegible]

شدن بابت حقیقت استوار و کامل مالی و در وقت خود در او سودا حقیقت یافتند و از این کار چیزی در آمدن و ضرر کردن
و همه هم مانند کردن و پاک کردن سود کردن سر در روی را از انومی و خشک شدن آب و در زمین نو کاشت بر وقت و بهر اشیاء
و خشک شدن میسر از این روشنی و شنیدن از این راه وقت و در آمدن و از این کار باری در بریدن حقیقت با کمال
و در آن میوی که از این حقیقت با کمال کرده و یک کج شده است حقیقت با کمال کرده و در وقت و در وقت با کمال
سود کردن و تا با و عذر نکند و بقیع و الکس و بقیع اول و کمال و سود کردن و بقیع میسر است که از این حقیقت با کمال
حقیقت با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
بوی با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
باشد حقیقت با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
مع الف حقیقت با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
و بهر واحد در هر حقیقت با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
و بهر واحد در هر حقیقت با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال
و بهر واحد در هر حقیقت با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال کرده و سود کردن و بقیع با کمال

حرف ۲

نرم و سفید باشند و در اینست حاکم با نفی و خرقه و بطنی ریحان گوی که از او مازوم و میند حاکم
 با نفی حاکم با نفی خراسان و دست رفتن و کار کردن سخن در دل و شمشیر در زخمگاه و میدان کار و چیزها
 حاکم مع اللام حال کل سیه و حاکم و زمانه که در روی پیشم میان بنت سب و اردو یک که در کشتی رده
 و خاک کتر کرم و بنفشه بلغم فروزانده حاکم با نفی رغن و عهد و ان و پیوستن در یک توده دار کنند
 و به درک کردن درک یا زود کارانه سخت در وصل و بنفشه درخت انور و کبکون یا بنفشه و حاکم انور در
 در کردن و حاکم انور را یکست در دست حاکم با نفی و انکس بر بند کردن و هر حاکم رغن در راه و رغن کلان
 و حاکم ل و یکست و بنفشه یک یک و بنفشه حاکم با نفی میل کردن بهم و کردن کج شدن و با یکست کاه زار
 و بنفشه نظر کردن بگونه چشم و بنفشه بست حاکم با نفی پیر این و زار و با نفی صغی که درین درخت بیرون
 و بنفشه افتادن نره و نوبت از حاکم که از آن نان سازند حاکم با نفی دانه پسند حاکم با نفی بنفشه
 و بنفشه یا بنفشه حاکم با نفی سخت را ندان و میوه کن را که بر بند با کسر یک سوم و فقه که از بنفشه بیرون
 حاکم با نفی زدن و زبون و زبون کردن چیزها حاصل بنفشه چیزی و بنفشه حاکم با نفی ثابت با نفی و بنفشه حاکم
 با نفی و بنفشه بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم
 از بنفشه حرکت و بنفشه و کسر ناله مرد سخت بکنده یا اهل خود حاکم با نفی پاک شدن و کرد آمدن و کرده و بنفشه
 بنفشه حاکم با نفی زمین پاک کردن زراعت بیدار بنفشه و زراعت که بر آن لب و با بنفشه حاکم با نفی و بنفشه
 لادم و بنفشه کبک و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه و بنفشه
 حاکم بیرون آمدن و از حاکم بیرون آمدن و از حاکم بیرون آمدن و از حاکم بیرون آمدن و از حاکم بیرون آمدن
 کردن در آن و با نفی حاکم با نفی و بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم با نفی و بنفشه حاکم

و احرام و در پیران امد از حرم و احرام با نفق و نشاء و سلام بیدار گشت سینه و کمره فرو نشاند و روغن کچھ حوصله با نف
 خرد آمدن و رسید و بعد چرخ و رسیدن و فریاد و موضع خربان شدن و پس آمدن عدله زن و فرود آمدن کان جمع
 حالت حلاکت زنانه گنجی جمع حلیه است حلال بختی است بدستور و با نف اول و فتح ناله جمع صد
 و سخن آن گذشت حلیه شوم و دم منزل و هم از حلال با نف منتظر از فرم حمل با لکیر بار یکس بر پشت بر سر
 کشند و با نف یک درخت و بار شکم و باری که بر گردن بردارند و برداشتن و بار دار شدن و بار بر نهادن
 و حمل بردن بر کس بدستور زنانه گنجی و بختی بره و نام چیت و در بیدار آب حلیه کوئی که در
 ملک کفار بگوید که بردارند در ملک السلام آورده باشند و باری و حکم و جزا آن که آب آورده باشند و ضمن و بر
 حرانده محاکم و حال شمشیر و آنچه بر اندازند حوصله با نف بیدار و بر بار و محمل و ستوری که بران بار نوال
 کرد و با نف بود و نشاء آنکه بران حوض باشند و احش حمل با نف و لکیر حبل مرد کونه و پوست سبک
 و مشق کینه و دریا و مرد بزرگ شکم و جد و امام احمد رضا الله عنه حفظ با لکیر غریبی است مانند
 خور و خیزیت که بنات پنج بر دروان را خزینه ابو حبل گویند حوصله بفتح اول هر چیزی که و بر بیدار
 باران و سیل که آب صاف در شسته باشند و موضعی است و نام زنیت که ماده کشت بزور کس است
 و آنرا دملک کتب پس او میدانست تا آنکه دم خرد از اغایت راستی بخورد و این مثل شد عرب گوید
 فلان ارجح من کلبه حمل حمل با نف سال و توانای و آرد اگر چیزی و از حال آن چیزی و یک از شدن
 کودک و گذشتن یک سال بر خانه و بر گشتن کمان از حال اول و گذشتن آن و با نف آب تن شدن نشاء
 و نشاء ماده مای که آب تن نباشند و یکس اول و فتح ناله بگشتن و رفتن از جای بی بی و بختی حمل
 حوصله با نف چینی و بر ستود و بر نشاء و از عمد بگشتن حوصله مرغیت فید بیدار و خور از جند و آنکه

مرفق به جمع و صد حلال با لک لک بنی نداشتن نماند در محل بعد از کشتن دادن در کشتن بکونه روی و مانع شدن بیانی
و بجای دیگر کشتن و چیدن و هفتاک جز حیل با لقی قوت و آنکه که در میان وادی جمع شود و حواله بخیر
است و بکبر اول دفع با جمع حیل مع المیم حاتم کبر نوح علیه السلام که در سیدانست حاتم بن
یم که در قرآن آمده است نوری باشد که در غایت او پدید آمده باشد و انجان نثر را و زمان جا به نیست نه
و کوفت او حرام است و میبایستند فدی حرمی ظهراً حاتم کرده است این نثر نیست خرد را در اصل حاتم بوده
حاتم با لقی استوار کردن کار و حکم کردن و واجب کردن کار بر کسی حاتم قاضی و زراع سیه و زراع
منقار که از غراب البیس گویند و جوان معروف و بزرگ عبد الله بن سعد الطاهری مشهور با لقی نمانده
حاتم با لقی دادن و نرم و رام کردن حجم با لقی کرانه و برون آمدن از هر چه و حجت کردن و مکتوب
و باز در کشتن و بر آمدن بستان حاتم با لک چیزی بردن نثر لبین نماند و با لقی و نثر بدیم خون کنند
حدم با لقی و نفعین که می سخت و موفقی التشر خدم با لقی بریدن و نثر حاتم و نثر
رافض و جز آن لقی اول و کشته نه برنده و همچنین خدم حاتم با لقی نام زنی قال الله
اذا قالت خدام قصد قوما فان القول ما قالت خدام حرم با لقم احرام کشتن و حرام شدن
و با لک چیزی حرام و نفعین که اگر در خانه کعبه را در مردن سرا و حرامین مکه و مدینه را گویند و نفعین احرام
لبنان و حرمت در کشتن و کشته حرم چهار ماه که جنگ در آن حرام بوده و آن محرم و ذلعه و
و حبس حرام با لقی نمانست و نارا و مودی که احرام لبته باشد حرم کرد اگر در خانه و جاه و خان
و انجانست بخانه و جاه و کشته باشد از حقوق چیزی که حرام باشد کشتن بدان نثران لا و یا حرام
پوشیده باشد و دیگر پوشیده و محله البیت بمقداد و دهی است بیامیه و جری که از حمایت نمایند

[illegible]

[illegible]

خنده بافتح خراش چرخ خدمت با کسر جباری کردن و بفتح جن دولت و با نثر سبزه خزاره بافتح و تشدید اول
 او از کندن و خراش ظاهر الیه است و خزان خرفه ای که سبزه نژاد از سبزه و بر و پس گمان را بقدره لطیف و نثر گویند خرافات بافتح اف نه
 و طایر غریب که از آن خنده اید خرافه بافتح نام روی بری زده که چرخ های غریب بران ملکوت و عجب هر سخن که باور ندارد گویند
 بذا صحت خرافه خرفه با کسر به جاد و جاد که از راه ما دوشم به نثر خرافه زن نثر میکی و در خرفه که در سبزه خرافه و بفتح
 مد و وقفه است و آن است و خرافات اهلک بکلام تاج و رسم چنان بود که هر کس باورن مان بجهری قیقت بر تاج نشاند
 تا عدد سادمانی با و شامی با و معلوم شود خرافه بافتح به که از چرخ بریده شود و قید الیه ازین از ذکر انورم خود جدا شود بلکه
 از امت نموده اند خرفه بافتح لنگا و یک با و با کسر به راه از کشت و باطن و معن زام و با ایت و از کاره خرافه با کسر خرفه
 واری و بفتح و فتح غلط است خرافات جمع سنا که از بون نشان خرافه بافتح با کسر و کرای و زبان غنیمت بافتح و کسین
 خصوصیت بافتح در نشان خرافه بافتح به کلام خرافیت بافتح و الفتح خاص کردن بخیر خصمه بافتح درویشی و سواد در
 به وزن و برقع و مانند آن و خرافه ای که یک با به و بافتح از بعد از چیدن در درخت انور ماند خرافه بافتح خرافه و کسین
 نیز آمده و بافتح سوی دریم پیچیده و بفتح خرافه بافتح سبزه و خرافه در اسب و سبزه و کسین و کسین و کسین
 و خرافه در ادبی رنگ کسین کسین خرافه بافتح هر دو و خرافه زدن خرافه بافتح کلام خرافه کسین این در وقت سبزه
 و معطل خلق باشد و با کسر زن نور است خرافه بافتح خرافه کردن خرافه با کسر و سبزه که برای بنیاد است کرد او
 خرافه کسین و سبزه پیدا کرده باشد و بافتح کار و حال و قصه و قصه و حجت و مقصد و خرافه نام بری شکل
 که در کسین سبزه است و با کسر سبزه بافتح با کسر نام نهادن و بافتح کلام خرافات بفتح و کسین خرافه
 خرافه بافتح قید الیه ازین عا که کسین از راه و خرافه قافی گوید از خرافه سبزه راه سبزه سبزه
 بافتح و کسر سبزه و فا کردن و سبزه و سبزه و سبزه و خرافه خرافه بافتح و خرافه و خرافه و خرافه و خرافه

[illegible]

[illegible]

نذیراوی

[illegible]

[illegible]

نیز زنده و صفت که بر چه بد و نیز تا نیزه از آن اورا نیزه برینند درجه نفیجی باید و مایه و در جات بی و بالغم و فتح را
نزدبان در جات بالغ و نشد بر طایر مشهور در که بالغ جند زه کمان که کوشه کمان بندند و در کمان که نیزه کمان و شکست
و نفیجی نیز جزی و در کات اندازند از دل دوزخ و در فیه نفیجی بلبر دره بالغم و در اندر زکات و در زکات جات
و بالغ دره که باو نیزند و حزن و بسیار کثیر و درانی آن و روان بازار و در بر یک باران در ابع بالغ و نشد بر طایر
است و کثیر جزی و کوشه دست بالغ و سکون سبب مهد و نشت و درسته اوراق و جام خانه و دستیه و طایر
و طبیعت و کاسه مانده خوب تر و نای دشت نین مجله صحر و نشت میدان اربل و نیز بر روی است با صحنی
و درشت از زن و صفت کت که فرسخ از نیزه از دعاسه بالغ مزاج و طرافت دعوه بالغ خردان لبوی
طعام و صفت کت و بالغ دعوی نسبی کردن دفعه بالغ یکبار و بالغ باران که سبک را اید و نه بالغ و نشد
فایده ای جزی و یاروی آن و دفن المصحف و طواف آن دافه بدست و نای که لبوی دشمن حرکت نماید و نه
بالغ و نشد بر طایر و یاری و بار یک نشتان و سده و صد عطیه و بالغ خاک با دانه ابر و در از ریح و
فرای کوشه و صفت کت از ایل ایمنه دقیقه جزی و یک و کوشه و صفت کت مجوم یک جز را صفت جزی
و قافه ای از برج و جز آن کوشه و نه بالغ و نشد بر طایر و کاف و کان و زمین یکی هموار و کوشه و نشد بر طایر
دله بالغ را غودن و بالغ و لکس و لای کردن و صفت بالغ قطره رنگ و صفت بالغ کسیر کسیر بر یکبار
و نای که کوشه و درشتان سر و موضع نیز یک کوشه و نای که بالغ نای که زبونه و نای که بالغ ای جزو
سبب ای کت از ایل مجرا نیز کوشه و صفت بالغ درخت بزرگ و صفت بالغ کوشه و نای که زبونه و نای که
و طوف و اقبال لبوی کس و نیز و نای که جزی کوشه است بگرد با بغم نوبت و غنیمت و غنیمت و غنیمت و غنیمت
کوشه و نای که بالغ در مال و ایل و حرة و بالغ و در یک کوشه و نای که کوشه و نای که کوشه و نای که کوشه

[illegible]

[illegible]

جمع السحاب ذاب بالفتح وكون منزه خدمت کردن و بفتح با و الف عجب فریب و کون منزه کارک به با خبر آمده ذیاب
جمع و داء الذب کرسنج که در نتران از سبزه الذی سبب الیت اظفار الذی سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
ذب بالفتح و فتنه با که در نتران از سبزه الذی سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
و فتنه سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
العین سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
که در نتران از سبزه الذی سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
کاهی رود و کاهی باز است و همواره کفایت و در و اجدر و فتنه و فتنه اول و کسر تا فتنه زبان ذیاب کفایت اول و فتنه
ذب بالفتح که ذیاب جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
که در نتران از سبزه الذی سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
عسل و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
چیز جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
چشم و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
چیز و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع
سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت سبب الیت
ذیاب کفایت اول و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع و فتنه جمع

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کشد و بدان دل خوش نشوند و بد بختی نعم و نصیبی نبرد و بعضی با نعم باز ماندن تر از گشت و نیز انوار
کوشند و کما و اسب جنگی بزرگ برای تر و خشم برای مرغ و باغ و درخت بزرگ فراخ و زنجیر بکشد و
فراخ رخص باغ شستن دست و جامه و جردان و عرق کردن تب زده رخص باغ و وقت دیدار و گفتن
و خود و زنده کردن و خوار و بکند و بر بند رخصی و انهای گوشت و مرغی با نعم و زنده چیزی رخص باغ و بکند
کند برای گوشت خورد و خورد و زنده و گوشت و قطاری خورد و باران رخص باغ و نصیبی کند رخت چیزی و جگر که
مسود آب اندک رخص با نعم چیز اندک خورد و رخص ارض باج مانده ربع و نصف زمین که باز ندارد از زمین
کوبه برانده و در از یک دیگر رخص باغ ضعیفان حرکت دادن پای و بر انکشتن سب و او پای زدن برای یافتن
و بال بکند مرغ در پریدن رخص باغ با پرست بخت کوشند و مرغی کی بر سنگ زده و بر یک نشسته و بار
و نیز کردن دم کار و جردان و نصیبی سخت یافتن گمای انتاب بر یک زمین و جردان و مرغی با از گمای زمین
و یک با جردان کوشند و مرغی و جردان و جی و زدن او از آن و مرغی بکند و کار و نیز و مرغی
روض باغ نرم و مرغی را درام کردن و مرغی را باض روضه واحد روضه شکر که سر را خود را بکند
و راضی که مرغی از آن و مرغی از شمع که زدن علمی پس حسین بیعت کردند بعد از آن گفتند که از شمع که زدن
تا با هر ای که زدن با خود و گفتند چگونه شمع که زدن از این که زدن و بعد از آن بعد از این که زدن
روض که زدن که زدن تا آنکه علم حجاج این را شنید که در این کار کار درام کشنده و سب کوشی مع
و باغ و مرغی را با با لکه لکه زدن سرحد و مرغی و مرغی بودن در این و این با خود و زدن جردان بکند و مرغی
اسب یا بیشتر که شمع که زدن برای مرغی و مرغی را زدن بعد از زدن و مرغی که زدن و مرغی که زدن
خرمای ترغاده و آب و مرغی خنک که در این که زدن و آب بران زدن و آب و مرغی که زدن و مرغی که زدن

کرده باشند و بدین معنی است را بعد از ابطال الحاشی و ربط الحاشی مرد در بزرگتر زود رتو با نفی ناست و لازم در نشستن
 روطه با نفی نهاده بودن خشنی بجای بلند و با نفی بعد مرط رود و به طایفه با نفی گروه مردان کم از ده یا از نهاده و نه
 قبیل که با نفی خشن نیز نهاده و به طایفه با نفی بعد مرط رود و به طایفه با نفی گروه مردان کم از ده یا از نهاده و نه
 و کو در کان بر میان بندید و پوستی که از وی دوال نشود را با کس متعاضد روطه با نفی چهار دی گشت
 که زمان بر سر افکند و احد روطه مع الطاء و عطا با نفی جایث ندان بیکان از نیز مع العیسی ربع با نفی چهار
 و نفی خشن نیز نهاده و القی است عینی را از قبل بر سطر لاد که بدان ارتفاع ساعه و عظمای دیگر معلوم کنند و
 ربعی و ربع محسوب با نفی مع و نفی خشن و نهاده و با نفی کو بند و با کس مرط دور و زده در میان چنانکه از دور و زده
 ناز و نفی و یک چهار روز بلند و نفی چهار روز از خوردن شتر و نام مردیت و با نفی ستر و محمد و چهار نفی
 زده و جزان و بعد چهار روز یک نفی آب با نفی شتر و نام مردیت و با نفی ستر و محمد و چهار نفی
 برادر و بر سر نهاده و با زانیت و دور و با زانیت از کاردی و چهارم قوم شدن و چهار یک یک شدن و یک شدن
 بیکه و زانیت و دور و با زانیت از کاردی و چهارم قوم شدن و چهار یک یک شدن و یک شدن
 ربع فصل بهار و باران بهاری و صوری و حور و نام مردی و حور از آب که بنشین برسد و چهارم جمع جری ربع هجم
 چهار چهار و با نفی ندان را بعبه معنی ندان نیز افکند ربع چهارم و چهار کنند ربع با نفی و در ربع با نفی چندان
 سنور و خوردن و کشتن میدان در غازی دار زانیت و نفی خشن حرم و طایفه حش و حرج با زانیت و حرج با زانیت
 و حجاب دادن و دست و پا بر دوشن سنور در وقت کام زدن و فروختن ناقه و بهیایان و کبری خردن و
 مانند آن و آن دیگر را راجع و جمع کو بند و باران و بعد باران و نفی و بین بهار و کس سنور و زان
 که از آن کس بیکه نشسته باشد راجع کلای که گردانیده شود و بهیایان و حش و بهیایان و کبری خردن و
 سنور و

نشو ارجا روا. بیشتر لادن و شتری که از سفر مانده باشند و باز کرده سفر و بکسر رود رافع زنگ که بعد از مدتی نوی
 پیش خورشید نمود و در دست و یک دم بردارد و بر آن جهان اندازد که این بخار و جهان نباشد روح با الفع باز
 از چیزی و ماییدن چیزی بجای و شمع از بوی خوش و از خون و عطران رافع بقیه تن علقی است که در پلک چشم پیدا شود
 رافع با الفع چسبیدن چیزی رافع با الفع و الکستر یکیدن بچه رافع بیشتر و طفل شیرخوار را رافع اندک بیشتر و بر عکس
 و نمی درشد تا او از دو شنیدن گشتی شود رافع با الفع حوران زبیا و معادل اندام رافع با الکس مردم نودیده ناکس
 رافع با الفع بر داشتن و حرکت پیش دادن کله را و قهقهه حال خود پیش جام کردن و برداشتن سدر و در و غیره نگاه
 آوردن و مبادله کردن سوز در رفتار بر رفتن و را اندن و نزدیک کردن اندین چیز بر اجزای رافع رافع بلند و
 رافع با الفع و الکس کندن خوردن از دانه رافع بردارنده و برق بلند و نافه که قدر است در کردن و بران
 نیارد رافع امان دنیا از قهقهه و مرد و دانه رافع با الکس بار و نوشتن ها موجب که بجای فرستند و فاضلی رافع
 با الفع نیت هم کردن و غار کردن و محتاج شدن و بر و افق دن رافع با الفع و رومان بقیه تن چسبیدن سبب نیت از رافع
 و به است اثر است کردن و رنگ کردن ان شدن و نشانی روح با الفع ترسیدن و ترسیدن و نشانی و در و نفی
 عقل و دل رافع با الفع با سیدن و از خون شدن و باز کردن و نیکو سیر شدن نان از تنور و طعم از دیک و دخی که
 از نیت حاصل شود و فروز داس زره و رستن زره و فروز هر جبر و با الکس و الفع زبیا بند و راه را که
 که در میان کوه باشد رافع حورش نایب و فیک مع الفی رافع بقیه تن خراش عینش و نفی شدن بجای و با الفع و
 با کار و نامقدیر رافع با الفع و بقیه تن پیوند دست و بجای و بقیه تن گسست و بجای رافع با الفع خراش عینش و از رافع
 و ناصیه در زبیا نرم و زبیا رافع با الکس حرکت خشن و هر حرکت که در بزرگ کاههای بدن هیچ نمود و هیچ دان و هر رافع
 جمع شدن کاه حرکت خشن و طعم وجود که نرم پند و رنگ یک ببرد و با الفع نگاه و ماحول اندام مخصوص رافع

کرده باشند بقایای آنرا بر داره خانه گویند رقیف در حشیدن واحد نرم روف طاق در طاعت و جامه های
 که در آن آب طهارت و خوشبو زنده و دامنه ای حرکت که در اندامی زنده که او زبان باشند و یا کتاب طاف و فروش و چیز
 زیاده اید و بچیده و تنگ نشود و رفزد واحد و نام مایست و درختی که در زمین میزند و باس و ضمیمه و درخت
 و نام مقام اسرافیل علیه السلام روفاف بالفصحی شمر مرغ و مرغی که یکبارست که از اخلاف ظریفتر گویند و تحقیق آن
 گذشت نف بالفصحی و تحقیق بنزدیک صحرای بهیف بالفصحی تنگ و تیز کردن دم شیر و همچنین روف و نف تحقیق
 بار یک و لطیف شدن روف بالفصحی کس بودن ریف بالکسر زین بکشت و صلف و ارزنده و فراخی در جزا و زنده
 و بنشیند و هر جا که آب و سینه نزدیک باشند و بالفصحی در آمدن در آن زمین و جزیدن سوزان زمین مع الفصحی
 رقی بالکسر سنی که حلقه دارد و در آن چهار پایان بنهند هر حلقه را از رقیه گویند رباق و در رباق جمع و بالفصحی در رقی
 کشیدن رقی بالفصحی تبخیر و نفی تحقیق بسته شدن مورخ زن و یکبارت را نکل اندن رفاق یا کسر و حاکمیت
 بهم بنده جمع سزای حال و صافی یا بهتر و خوشتر و همچنین رفاق و خوشتر از سبزه رزق بالفصحی روزی و در و بالکسر
 روزی و در و باران و بجزیدن نفخ زنده شود در رفاق و در رفاق و در رواق بالفصحی روتار و ساقی جمع
 بالفصحی تیر و حیران انداختن و بالکسر تیر انداز می گویند از تیر انداختن و او از قلم و بد بلیغ بلیغ بنزاده و نفی تحقیق آن
 بنظر که تیر از آن زود گذرد در شوق بنظر که در زبان اندام رقی بالکسر زین کردن و زری و لطف و انچه مدایست
 که بر و بالفصحی نفع رساندن بکسی زدن در چنگ و دستن بازوی شتر که معاد السوس خانه اصلی بگزید و در
 است و در و نفی تحقیق بر تافتگی در چ و بر گردن که مرفق از پهلوی آب و چراگاه که در آن از آن جدا و طلب حال
 نمود و جاری سیرت آن ماده شتر بر سینه و در و شنیدن رفاق بالکسر رسی که بدان بازوی شتر بنشیند و آن میسر
 رقی عمده و در و واحد و جمع اند و در و دان رقی بالکسر شتر و رقی بنزدیک و چیز نیک و زمین نرم و کینه خند و

[illegible]

[illegible]

و نوشته دستخشی زمانه رفیع نوشته و لوحی که نامها و قلمها مصحح الکلف در این نوشته بود یا کوه وادی یا ده یا یک
 اصحاب کلف را هم با بلفج بر عذر کردن ندان جز با و بلفج بر عذر کردن که نام با بلفج یک نوده بر عذر کردن و بلفج
 و تندی بر عذر کردن و نیکو کردن و اصل و نمودن جز با و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 غناک و مغز اسفرا و آنچه آب بر دارد و غناک بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 یعنی بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 که دانیدن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 شنیده و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 اخلاص اندر روی یکی چون ریخ و ریخی را نام با بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 نرم و ضعیف که داریم بار و همچنین بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 وافر و نه و باده و اسفرا که بعد از صحت نشسته مانده باشند و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 تا با یک نشستن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 نام مردی از اهل هند که بعد از نشستن صلیب ظاهر شد و دعوی محبت حضرت پیغمبر نمود و احادیث روایت نمود
 احادیث او را مسلم و مقبول اند که نشسته و شیخ علاء الدین سخنانی و جمعی دیگر او را قبول کردند و گویند که حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله در آن احوال با ایشان هندی گویند که بندگان با بلفج با ایشان بیاید و بلفج
 باز ایستادن سوز از جرا و باز در شکی سوز از جرا و باز در علف دادن و بلفج با ایشان ایستادن و بلفج
 حر کرده و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن
 و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن و بلفج بر عذر کردن

و در عذر کردن

باطنی که از او اطوار گویند و بنام رشتین اردوان جمع و باطنی بریم باطنی و بر پشت شدن و در او از کوفتی سلیم
 و باطنی رشتین در میان جاده خرواب تنگ که از رختیم با جگر بر روان ابد از آن باطنی جای بلند که در میان آن خنودانند
 و بدست کوفتی چیزی ناکارند و بسبب این معلوم نمود و با کسر کفن و رشتین آینه و در میده و کران و چرخ کرائی در با
 رشتین باطنی بر سر رشتین و باطنی بی بیانه که آن چیزی را به بندند و رشتین باطنی کین بهیشت که از او از رشتین
 موند و در حقیقت کس که یک کین بهیشت و مفرج و مغزی دل که اکثر امراض را قلع و در او را بر بد قفسه
 موند و در کس فدا رشتین رشتین که بنشین چرخ ناخونده بهیشت آینه که از او از کس موند و مقیم بی بیانه
 رشتین که در دست کار دهد و با رشتین از آن که در دانه گویند رشتین باطنی ناخونده در اندن رشتین و در در طرف انداختن او
 و رشتین باطنی رشتین و باطنی رشتین روزنه باطنی و آن موب رشتین رشتین باطنی تمام کردن و در تمام دادن رشتین
 اندن رشتین چیزی رشتین استوار و در میان و در دنا که حسب الم رشتین باطنی باطنی رشتین رشتین و بندیدن
 رشتین باطنی کس کردن و در کس رشتین و در کس رشتین باطنی رشتین رشتین و در دانی و حوز و رشتین
 و باطنی رشتین رشتین باطنی کس کردن و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین
 باطنی و در کس رشتین و در کس رشتین باطنی رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین
 رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین
 رشتین باطنی رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین
 باطنی که در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین
 رشتین باطنی رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین
 رشتین باطنی رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین و در کس رشتین

بالکسرو

شدند آنگاه بر کسی خضبت و در دست نفس گشتن و بلکه افق و در چیزی که بر آمدن از آن نباشد و بجان آورد
 و فرزند و بر گشت و عصفاق ان قال الله تعالى و لحي العصف و الریحان و کیا هست خورشید که از اسب علم
 گویند و هر یک که خورشید را نیز گویند و با چنین جمع ریحان اول و بهترین هر چیز و ریحان النبای که همان مع الوعد
 ربوب بالفتح مالمیدن و افزون شدن و بر بندگی بر آمدن و نفس تنگ شدن و بر بندگی بر آمدن و نفس تنگ شدن است
 در و بدین رتو بالفتح استوار است و دست کردن و دل را فوی کردن و دل بر دست خود در و رتو بالفتح استوار
 و رتو کردن و اندیدن و حلقه شدن و در و رتو بالفتح حرکت و حلقه شدن است و رتو بالفتح هر چیزی و معنی است که رتو بالفتح
 و بقیعتی و نشد و او استوار و ناس شدن و البته در رتو بالفتح حرکت و تنگ شدن است و از ناس و کن شدن خود
 از آن رتو بالفتح حاد را اصلاح کردن و در سیده کردن که رتو بالفتح بای گشت و ناس شدن و رتو بالفتح
 شاکس و رتو بالفتح و زمین بند و زمین لبه که در راه آب محله که آب باران از آن روان شود و در آن رتو بالفتح اندام
 و معنی خلک مع السماء رتو بالفتح که هر فردان شتر آب و علف و تن را بن شدن و بقیعتی رتو بالفتح و بلکه
 تن را بنی رتو بالفتح و رتو بالفتح تن را بن و معنی مع السماء رای اندیشه و تدبیر و رتو بالفتح و نشد و رتو بالفتح
 بلکه رتو بالفتح و رتو بالفتح رتو بالفتح که چهار حرفی و شتر لب چهار معنی و رتو بالفتح رتو بالفتح که چهار رتو بالفتح
 که با در سال پیچ نمانده باشد و رتو بالفتح که با در چهار رتو بالفتح و رتو بالفتح که با در چهار رتو بالفتح
 رتو بالفتح بر رتو بالفتح و محاسن او را بن شدن و رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح
 رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح
 و بر اندیدن و رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح
 رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح رتو بالفتح